

[Arne Melchior]

er til fordel for denne forståelse og for den alliance, som vi er medlem af.

Den socialdemokratiske dagsorden håber jeg – formoder jeg, skønt det undrer mig – er overvejet også i lyset af, at det jo en skønne dag kunne være, at der blev en socialdemokratisk regering eller en socialdemokratisk ledet regering her i landet igen. Ja, vi har jo også oplevet en radikalt ledet regering, og når den radikale ordfører talte om, at den hidtidige tilstand skulle have været ulovlig, må jeg indrømme, at min historiske paratviden ikke er tilstrækkelig til, at jeg nøjagtigt ved, om ikke der forelå en art forstærkningsaftaler også på det tidspunkt. Men at der ikke skulle have været tale om i hvert fald brandkorpsordninger omkring 1970, kan jeg dårligt forestille mig.

Men o.k., vi har jo også en radikal leder nu, der har tilbudt under visse omstændigheder at gøre tjeneste som landets statsminister. Også i det lys skal man nok være forsigtig med, hvad man forpligter en anden regering til, og være opmærksom på, at man i givet fald bliver forpligtet til det samme.

Imidlertid opfatter jeg den socialdemokratiske dagsorden som en imødekommenhed over for regeringen og over for den forsvarsvilje og NATO-pagt-vilje, som regeringspartierne er enige med Socialdemokratiet om, og på dette grundlag kan CD ligesom de andre regeringspartier stemme for denne dagsorden.

Jeg skal personligt tilføje, at det vil ske uden ret stor begejstring, men vi kan altså stemme for den ud fra den udlægning, jeg her har forsøgt at give.

Annette Just (FP):

Fremskridtspartiet ønsker et troværdigt svar for at sikre fred i frihed i Danmark. Hvordan kan man gøre det? Det kan man kun ved at have den bedste forsikring, der findes inden for den vesteuropæiske alliance, nemlig ved at være troværdig medlemspartner af NATO og ved at sikre, at NATO-tropperne har en fair chance for at komme frem, for at hjælpe os i en given situation. Det er jo rent faktisk det, der er tale om her. Vil vi modtage den hjælp, som bliver os tilbudt? Ja, det vil vi i hvert fald i Fremskridtspartiet.

Derfor synes vi, at det dog er en lidt ejendommeligt måde, man begynder at diskutere denne værtslandsaftale på, i stedet for at disku-

tere, hvad der egentlig er dansk forsvars største problem. Er det ikke, at 85 pct. af vore soldater skal mobiliseres, før vi har en fair chance for overhovedet at holde fjenden en lille smule tilbage? Er det ikke et andet stort problem, at vi faktisk står og mangler ammunition? Jeg ved ikke, om I virkelig havde forestillet jer, at det skal være med en høtyv, vi skal forsvare Danmark, indtil NATO-tropperne kan komme og hjælpe os.

Jeg tror, vi er nødt til at se på, hvad det er, der skal gøres for dansk forsvar, se på mulighederne for at bevare Danmark på danskernes hænder, indtil NATO-tropperne kan komme os til hjælp. Derfor skal vi også have nogle gode, solide aftaler om, hvordan vi kan sikre, at disse venligsindede NATO-tropper vil komme og støtte os, hvordan vi kan sikre havne og flyvepladser, og hvad der ellers er blevet sagt.

Men det kan ikke nytte noget, at vi går ud og fortæller det til alt folket eller, som det er blevet sagt heroppefra, skriver det i Statstidende. Venner, ærlig talt, hvis man vil have en plan, som den eventuelle fjende ikke skal kende, skal man nu ikke begynde at stå og tale om den her fra denne talerstol.

Vi taler om en total forsvarssituation, og derfor er civilforsvaret, civilberedskabet, selvfølgelig også med til at sikre den danske civilbefolkning. Det er dog den mest naturlige sag i denne verden, at vi alle skal hjælpe med at passe på hinanden.

Fremskridtspartiet går ind for fred i frihed. Derfor kan vi ikke gå ind for disse dagsordensforslag, som vil begynde at ødelægge og underminere den fred, som vi nu har sikret i et par og fyre år.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Min korte bemærkning skal blot være til hr. Arne Melchior, som satte spørgsmålstejn ved, hvad regeringsforpligtelser kunne betyde for et parti, og i den forbindelse henviste til, at Det Radikale Venstre jo også havde haft regeringsledelsen i en periode. Hr. Arne Melchior var forsigtig, det bemærkede jeg, i sine historiske henvisninger, og det var med god grund. Derfor skal jeg blot bede hr. Arne Melchior om at genopfriske debatten fra den 15. april 1982. Der vil hr. Arne Melchior kunne se, at det spørgsmål tidligere har været behandlet, og at